

ALUMNI ACHTERAF

De ene econoom dacht: Even in Polen kijken en dan weer terug. Hij werd hoogleraar in Wroclaw. De andere econoom bereidde haar nieuwe leven als wijnboerin in Canada jarenlang zorgvuldig voor.

ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

JOOST PLATJE (49)

STUDIE economie van 1986 tot 1993; promotie aan de RUG in 2004 **IS** hoogleraar economie aan de WSB University in Wroclaw, Polen **HUISHOUDEN** getrouwd met Julia (45), bioloog en lerares middelbare school; zorgen samen voor Julia's moeder (87) die bij hen woont **HUIS** vrijstaand nieuwbouwhuis in Święta Katarzyna, nabij Wroclaw **JAARINKOMEN** 30.000 euro netto (ca. 130.000 zloty) **WEBSITE** www.joostplatje.eu



'Ik zat met vrienden in de kantine en zei: Ik zou na mijn studie weleens in Oost-Europa willen kijken. Ik had niks beters te doen en was geïnteresseerd in de economie in die socialistische landen. Ik dacht aan Hongarije, een vriend suggereerde Wroclaw. Direct na mijn studie ben ik weggegaan, met een uitwisseling. Ik dacht: Een half jaartje kijken. Dat is nu bijna vijfentwintig jaar geleden.

Ik kende snel wat woorden. Brood, bier, andere levensmiddelen. En ik kon een fles wodka kopen om mee te nemen naar een feestje. Ik ging naar Poolse les, las kranten en stripboeken. Ja gut, dan kom je er vanzelf wel. Het heeft ongeveer drie jaar geduurd voor ik de taal dusdanig machtig was dat ik in gebrekkig Pools een college kon houden.

Als buitenlander was ik exotisch. Toen ik alleen nog maar doctorandus was, had ik al een sterkere positie dan Polen met een doctoraat. Ik kon economie geven in het Engels. Nu is het anders, maar in die tijd spraken veel Polen geen woord over de grens. Ik had ervaring met het organiseren van internationale conferenties, voor hen ook belangrijk.

Ik ben via de universiteiten van Wroclaw en Opole in 2012 als hoogleraar bij de WSB Universiteit in Wroclaw terecht gekomen. Dat is een privé-universiteit. Ik ben aangesteld bij het Instituut voor Logistiek. Duurzaamheid is mijn thema. Wat zijn de voorwaarden voor een systeem om niet in elkaar te klappen? Basis van de economie is een gelimiteerd aantal hulpbronnen. De kernvraag is: Kun je de efficiëntie van de hulpbronnen zo vergroten dat we kunnen blijven groeien?

Ik heb één keer in Duitsland gesolliciteerd, ik wist van tevoren al dat ik heel weinig kans had, maar de lonen zijn er wat hoger. Polen is ook prima. De vrijheid die ik hier heb bij wat ik doe, zal in Nederland moeilijk te vinden zijn. Mijn toekomstplannen? Leuk en nuttig onderzoek doen en idem onderwijs geven. Genoeg verdienen voor een prettig leven. En naar dierbaren omzien, zolang ze er nog zijn. Het kan zomaar voorbij zijn.'

HELEEN PANNEKOEK (48)

STUDIE economie van 1988 tot 1994 **IS** Wijnmaker in Lillooet, Zuidwest Canada **HUISHOUDEN** getrouwd met Rolf de Bruin (48), RUG-alumnus economie; Josine (11) en Thomas (9) **HUIS** Vrijstaand huis ('oud, maar met fenomenaal uitzicht') op het erf **JAARINKOMEN** salaris 42.000 dollar bruto (ca. 30.000 euro), prestatiebonus van 15.000 euro, aandelenbonus van 15.000 euro **WEBSITE** www.fortberens.ca en www.vlietlandwijnen.nl



'Emigreren zat al een poos in ons hoofd. Ik werkte na mijn afstuderen bij ING en was op het punt gekomen dat ik, als ik daar verder wilde groeien, in managementlagen terecht zou komen die niet bij mij passen. Posities waar het belangrijker is wie je kent dan wat je kunt, dat hoe je iets zegt belangrijker is dan wát je zegt. Na twee vakanties in Canada kregen Rolf en ik het gevoel dat we daar ons ei wel kwijt konden samen, in de wijnindustrie. Eind 2007 hebben we allebei onze baan opgezegd. Na grondig vooronderzoek streken we neer in British Columbia in Zuid-West Canada. Bergen, weidsheid, lage populatiedichtheid, dat zochten wij en dat heb je daar.

We werken hard om hier een wijngedebied te laten ontstaan. Het klimaat is zeer geschikt, warm en droog. Mensen zeiden: Canada? Daar ligt toch altijd sneeuw? Boven op de bergen wel ja, wij zitten in de vallei.

We zijn geen multimiljonairs. We konden het ons niet veroorloven een duur stuk grond te kopen. We hebben eerst een stuk geleased. Toen er investeerders kwamen, konden wij het kopen. Er zijn zes mede-eigenaren, Canadezen met geld en belangstelling voor wijn.

We hebben acht hectare wijngaard geplant en zijn bezig daar nog acht aan toe te voegen. We produceren ongeveer honderdduizend flessen per jaar. Wit, rood, rosé. De helft verkopen we aan particulieren, de andere helft aan restaurants en winkels, een heel klein deel in Nederland. In de zomer werken hier ongeveer dertig mensen, in de winter ongeveer tien. Zomers hebben we ook een buitenrestaurant waar je kunt lunchen.

Ik heb opleidingen gevolgd voor vinoloog en wijngaardenier. Het mooie van wijn vind ik de variatie. De invloeden van het weer en van het klimaat, dat je dat terug kunt vinden in het product, dat is toch hartstikke boeiend?

Het is een mega-avontuur, wij voelen ons pioniers, verbonden met de goudzoekers die 160 jaar geleden dit gebied ontdekten. Garantie voor succes hebben we niet, maar na tien jaar zou ik niet meer in Nederland willen wonen of werken.'